

GEORG FAGERBERG

Memoarer och lite till

Denna bok är farfar Georgs memoarer 'Minnesanteckningar' med kompletteringar av bilder och händelser efter det att detta skrevs i maj 1958.

Gunhild och Georg Fagerberg (1943)

MINNESANTECKNINGAR

AV

GEORG FAGERBERG

INLEDNING

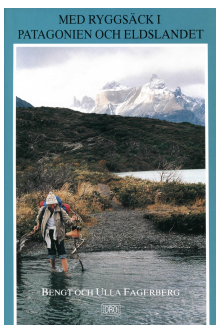
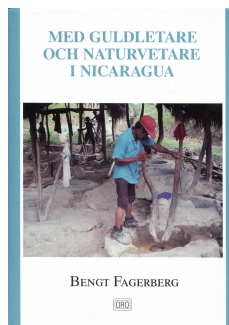
Vid middagen på min 70-årsdag avslutade Holsten sitt högtidstal med att uttrycka en önskan om att jag skulle ägna någon tid åt att skriva ner mina memoarer. Detta hade också varit något som lekt mig i hågen dessförinnan, men jag hade ej kommit mig för, enär jag märkt hur svårt det var att leta fram hågkomster från länge sedan flydda dagar. För att skriva memoarer fordras ett gott minne och anteckningar att hålla sig till. Jag har varken det ena eller det andra i erforderlig grad. Tankar på att i varje fall göra något har ej lämnat mig utan tvingat mig till att göra ett försök. Härtill har bidragit att barnen till min 60-årsdag skrev varsin uppsats om mig. Dessa berättelser sammanförda under benämningen fem barn berättar om sin pappa har för mig ett okränkbart värde. Jag föreställer mig också att de en gång kan bli av intresse för barnbarnen. I tacksamhet för vad jag så fått mottaga av mina barn har jag känt det som en kär plikt att försöka berätta något om mig själv för dem. Ofta har jag tänkt på hur värdefullt det skulle ha varit mig att ha fått veta något utförligare om mina föräldrars barndom och deras upplevelser i tidigare år. En sådan vetskap skulle för mig ha utgjort ytterligare ett föreningsband mellan dem och mig. Även om det jag nedskrivit dock får betraktas som mera löst gjorda anteckningar och ej har den disposition och fyllighet, som jag önskat, samt ej får givas den pretentiösa benämningen memoarer, hoppas jag likväl att jag kan lämna någon föreställning om hur mitt liv förflutit fram till pensionsåldern. Sedan jag avslutat anteckningarna har nya minnen dykt upp. Även om dessa kunnat medtagas skulle de ej ha förändrat den totalbild jag försökt åstadkomma. När jag tänkt tillbaka på mitt liv är det som kunde jag ej fatta att åren svunnit hädan så fort och med tacksamhet instämmer jag med psalmisten "när det som bäst varit haver det möda och arbete varit".

EFTERORD

Vår farfars/morfars minnesanteckningar är en berättelse som gör mig stolt att vara Fagerbergare och barnbarn. Jag hoppas dessa kan inspirera kommande generationer i någon form. Farfar hade egenskaper som nyfikenhet och äventyrslystnad med en förmåga att se både stort och detaljer.

Mina föräldrars böcker om den omvälvande tiden i Nicaragua och vandringen i Sydamerika finns publicerade, äventyr i farfars anda. Inspirerade av detta har Marie, min fru och jag berättat om vår resa i farfars och föräldrarnas fotspår i en bok.

Farform Gunhilds släkt är sammanställd i bokform av pappa Bengt, 'Berghs skrifter om Ölmedalssläkten' av Brita Söderberg.

Holsten har publicerat många skrifter. Det genomgående temat är hans förhållande till sina medmänniskor, omtanke och respekt. Ett par skrifter som kan nämnas är De homosexuella och kyrkan, 1974
Själens och jaget - ett idéhistoriskt perspektiv, 1997
Den dolde artisten, 2003.

Tyvärr har intresset av 'kusinwebben' falnat av olika orsaker och informationen är till viss del inaktuell, rent av lättare felaktig på vissa ställen. 'Kusinwebben' kan hittas här via länken www.orotop.eu.

Hos mig väcks nu följande tanke.

Farfar och farmor födde första barnet, Erik för ungefär 100 år sedan. År 2020 är vi nu 108 efterkommande i direkt nedstigande led. Räknar man upp detta motsvarande, d v s 108 multiplicerat med 100, kommer vi att vara cirka 10 000 Fagerbergare om 100 år. Hur blir detta om ytterligare 100 år?

Jag lämnar frågan öppen och ger räkneövningen till den som har dristat sig att läsa så här långt.

I Coronatider, december 2020

Bertil Fagerberg